

UITSPRAAK

SGIM 2022-48

Van

de door de Stichting Geschilleninstantie Mondzorg ingestelde Geschillencommissie Mondzorg als bedoeld in artikel 3 Reglement Geschilleninstantie Mondzorg d.d. 1 januari 2017 van de Stichting Geschilleninstantie Mondzorg (hierna te noemen het 'Reglement').

Inzake

de geschilprocedure van mevrouw A, wonende te B (hierna te noemen 'klaagster'), tegen de heer C, tandarts te D (hierna te noemen 'verweerder'). Verweerder is via de klachtenregeling van [beroepsorganisatie] aangesloten bij de Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Verloop van de procedure

1. Klager heeft bij brief d.d. 04-10-2022 het geschil bij de Geschilleninstantie Mondzorg aanhangig gemaakt. Klager is verzocht aanvullend het geschilformulier in te vullen. De Geschilleninstantie Mondzorg heeft het door klager ingevulde geschilformulier op 04-10-2022 ontvangen.
2. Het door klager verschuldigde griffiegeld heeft de Geschilleninstantie Mondzorg op 03-10-2022 ontvangen.
3. Verweerder heeft op 25-10-2022 het verweerschrift ingediend.
4. Partijen zijn bij brief d.d. 08-01-2023 uitgenodigd voor een hoorzitting op 10-02-2023.
5. De hoorzitting heeft op 10-02-2023 te Bunnik plaatsgevonden. Klager was daar aanwezig. Verweerder was niet aanwezig.

De klacht

Klaagster verwijt verweerder dat hij niet heeft gehandeld zoals mag worden verwacht van een redelijk bekwaam en redelijk handelend tandarts. Klaagster voert hiertoe in haar klacht en ter zitting – zakelijk weergegeven en in de kern – het volgende aan.

Klaagster heeft als kind onder behandeling gestaan van verweerder. Zij verwijt verweerder dat hij haar over de periode vanaf 2015 niet heeft geadviseerd om een beugel te dragen. Volgens haar heeft verweerder steeds gezegd dat een beugel niet nodig zou zijn en dat zij in de toekomst geen klachten zou krijgen. Enkele jaren geleden hebben een tandartsassistente en een tandarts haar dringend geadviseerd om een beugel te dragen omdat anders op een later moment een kaakoperatie nodig zou zijn. Klaagster heeft een second opinion aangevraagd bij een andere tandartspraktijk en die tandarts bevestigde dat ze een beugel nodig heeft. Klaagster heeft een kruisbeet en volgens die tandarts dient elke kruisbeet orthodontisch te worden verholpen.

Ze is verwezen naar een orthodontist en heeft inmiddels een beugel aangemeten gekregen. Klager vordert de kosten van de orthodontische correctie, begroot op een vergoeding (tot) € 2.850,00.

Het verweer

Verweerder voert in zijn verweerschrift en ter zitting – zakelijk weergegeven en in de kern – het volgende verweer.

Verweerder heeft klager in 2011 op tienjarige leeftijd met een Schwartz expansieplaat behandeld vanwege een forse kruisbeet links en ruimtegebrek in de bovenkaak. De behandeling was voor klager belastend geweest. Na de behandeling was de kruisbeet goed gecorrigeerd.

In 2015 heeft verweerder opnieuw een tot twee kiezen kruisbeet geconstateerd zonder dwangbeet. Hij heeft toen geen aanleiding gezien voor orthodontische behandeling. Klager had op dat moment geen klachten en naar het oordeel van verweerder behoeft niet elke kruisbeet behandeld te worden. Bij het besluit woog ook mee dat de eerdere behandeling voor klager zeer belastend was geweest.

In juni 2021 wendde klager zich tot een collega van verweerder vanwege klachten van een drukkend gevoel aan de kaak. De collega constateerde de kruisbeet en verwees door naar verweerder voor eventuele behandeling. Verweerder constateerde opnieuw een kruisbeet zonder dwangbeet en informeerde klager dat hij geen relatie zag tussen de klacht en de kruisbeet. Verweerder overwoog dat de klachten stress-gerelateerd zouden kunnen zijn en dat een knarsplaat zo nodig uitkomst zou kunnen bieden.

In december 2021 meldde klager dat zij zich voor een second opinion tot een andere tandarts had gewend, die van oordeel was dat de klachten werden veroorzaakt door de kruisbeet. Zij is direct doorverwezen naar de orthodontist. Verweerder heeft geen kennis kunnen nemen van het rapport van de second opinion en het steekt hem dat hij daarbij niet collegiaal betrokken is.

Achteraf bezien twijfelt verweerder of hij niet te terughoudend is geweest in het verrichten van orthodontische behandeling en eerder wel had moeten besluiten om de kruisbeet te verhelpen. Gelet op de stelligheid van klager en de tandarts die de second opinion heeft verricht, heeft verweerder aangeboden om alsnog kosteloos de kruisbeet te verhelpen. Klager heeft daar vanwege een gebrek aan vertrouwen in verweerder geen gebruik van gemaakt.

Verweerder heeft inmiddels kennisgenomen van het behandelplan van de orthodontist die klager op dit moment behandelt. Er wordt een uitvoerige orthodontische behandeling voorgesteld waar verweerder geen aanleiding toe ziet en die hij zelfs risicovol acht. Klager kampt met recessies en een dunne laag bot, waardoor het risico bestaat dat expanderen van de kaak de recessies doet toenemen en de elementen door het bot heen naar buiten toe drukt.

De beoordeling

Bevoegdheid Geschilleninstantie

De Geschilleninstantie is op grond van artikel 3 Reglement bevoegd om uitspraak te doen over een geschil dat is ingediend tegen een zorgaanbieder die bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg is aangesloten. Zorgaanbieders die aangesloten zijn bij de klachtenregeling van KNMT, NVM of ONT zijn ook aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg en vallen daarom onder de werkingssfeer van het Reglement (artikel 2 Reglement).

De Geschilleninstantie stelt vast dat verweerder is aangesloten bij de klachtenregeling van [beroepsorganisatie]. Dit betekent dat verweerder via deze klachtenregeling is aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg. De Geschilleninstantie acht zich dan ook bevoegd om met inachtneming van het bepaalde in het Reglement uitspraak te doen over de klacht.

Ontvankelijkheid

De Geschilleninstantie stelt vast dat geen sprake is van een van de in artikel 9 genoemde gronden voor niet-ontvankelijkheid van klaagster en verklaart klaagster daarom ontvankelijk.

Inhoudelijke beoordeling

De Geschilleninstantie stelt voorop dat een tandarts jegens een patiënt geen resultaatsverplichting heeft maar een inspanningsverplichting. Dit betekent dat een tandarts jegens zijn patiënt niet verplicht is een bepaald resultaat tot stand te brengen, maar wel verplicht is zich een bepaalde inspanning te getroosten, namelijk de inspanning die men mag verwachten van een redelijk bekwaam en redelijk handelend tandarts. Bij de beantwoording van de vraag of een tandarts heeft voldaan aan deze inspanningsverplichting moeten alle feiten en omstandigheden van het geval worden betrokken zoals deze aan de tandarts ten tijde van de behandeling bekend waren of behoorden te zijn.

De Geschilleninstantie is op basis van de volgende feiten en omstandigheden van oordeel dat niet is komen vast te staan dat verweerder niet heeft gehandeld zoals mag worden verwacht van een redelijk bekwaam en redelijk handelend tandarts.

De Geschilleninstantie deelt het oordeel van verweerder dat niet elke kruisbeet orthodontische behandeling behoeft. Gelet op het ontbreken van duidelijk aan de kruisbeet te relateren klachten en de overige omstandigheden was het zorgvuldig om een afwachtend beleid te voeren, al dan niet gecombineerd met het aanbieden van een knarsplaat. Dat heeft verweerder gedaan. De Geschilleninstantie ziet vanaf 2015 tot aan heden op basis van de beschikbare informatie geen duidelijke indicatie voor orthodontische behandeling. Aldus kon niet van verweerder worden gevergd dat hij orthodontische behandeling zou adviseren. Hierom wordt de klacht ongegrond verklaard. Dat leidt ertoe dat ook het verzoek tot schadevergoeding wordt afgewezen.

Ten overvloede merkt de Geschilleninstantie op dat het gebruikelijk en wenselijk is dat een tandarts die een second opinion verricht, de uitkomsten daarvan bespreekt met de eigen tandarts zodat beide beroepsbeoefenaren in goed overleg het verdere beleid kunnen bepalen. Dat is hier om voor de Geschilleninstantie onduidelijke redenen niet gebeurd.

Voorts is de Geschilleninstantie met verweerder van oordeel dat het op dit moment door de orthodontist ingezette traject substantiële risico's met zich brengt. Door het expanderen van de kaak worden de elementen naar buiten gedrukt en bestaat het risico op onherstelbare aantasting van bot. De Geschilleninstantie geeft klaagster in overweging om nut en noodzaak van de orthodontische behandeling zorgvuldig af te wegen tegen de genoemde risico's.

Uitspraak

De Geschilleninstantie:

- verklaart de klacht ongegrond;
- en wijst het verzoek tot schadevergoeding af.

Namens de Geschilleninstantie,

Bunnik, 10 februari 2023

Met verzenddatum, 17 februari 2023